ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 Σεπτεμβρίου 1919

Φάσεις ἡλ. ἀτμοσ. Σύνταγμα Αν. ἡλ. 6.1 26 Δύσ. 6.1 10

ΛΕΠΤΑ 10 | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 10

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ'. Ἀριθ. 906 | Γ. Ε. ΚΡΑΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΙ

Ἐξεθέσαμεν χθὲς τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν καὶ τοὺς τιμητικωτάτους τίτλους, τοὺς ὁποίους ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων. Λένται τις μὲ μέαν φράσιν νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ πᾶν ἡ Ἑλλάς, τό τε ἔνδοξον παρὸν καὶ τὸ ἐλπιδοφόρον μέλλον ὀφείλει εἰς τὴν δράσιν καὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ πολιτικοῦ τούτου Κόμματος, τοῦ ὁποίου ὁ Μέγας Ἀρχηγὸς καὶ τὰ στελέχη του εἶνε πασίγνωστα καὶ ἀπολαύουν τῆς ἀμεταρράτου ἐμπιστοσύνης τοῦ Πανελληνίου.

Ἂς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὴν θορυβοῦσαν ἀντιπολίτευσιν.

Ποῖος τὴν ἀποτελοῦν ; Ἐὰν οὗτοι εἶνε ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἐσάρωσεν ἡ ἐπανάστασις τοῦ Γουδῆ καὶ ἐπὶ περίσσους ὅλας ἀπεδοκίμασε διὰ τῆς ψήφου του ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἂς μᾶς τὸ εἴπωσι φανερά. Ἐὰν εἶνε ὁ Ῥάλλης καὶ ὁ Δρᾶ, οὐμᾶς καὶ ὁ Μπαλτατζῆς καὶ ὁ Καλογερόπουλος καὶ οἱ τούτους συμπαραμαρτοῦντες ἂς παρουσιασθῶσι καὶ ἂς εἴπωσι φανερὰ εἰς τὸν λαὸν νὰ τοῖς ἀναθέσῃ τὴν διοίκησιν τῆς χώρας, νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτοὺς τὴν τύχην του.

Ἀλλὰ τολμοῦν νὰ πράξουν τοιοῦτόν τι ; Ἀσφαλῶς ὄχι. Διότι καὶ μόνον ἡ ἀνάμνησις των φέρει εἰς τὸν νοῦν χρόνους ἀδοξίας καὶ ταπεινώσεως τῆς Ἑλλάδος, χρόνους, καθ' οὓς ὁ Σερφὲτ ἐγαυρία καὶ ἐπόθει νὰ πίῃ τὸν καφὲ του εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, χρόνους καθ' οὓς ἡ Βουλγαρία ἠγεμόνευεν εἰς τὴν Βαλκανικήν, χρόνους καταισχύνης καὶ ἐξουθενώσεως, χρόνους, καθ' οὓς ἡ μεγάλη ἰδέα ἐθεωρεῖτο μωρία καὶ παραφροσύνη, χρόνους καθ' οὓς ἐντρέπετο κανεὶς νὰ εἶνε καὶ νὰ λέγηται "Ἕλλην.

Αὐτοὶ λοιπὸν θὰ ἔλθουν νὰ διοικήσουν τὴν μεγάλην Ἑλλάδα τῶν Φιλελευθέρων ;

Καὶ δὲν ἀρκεῖ ὅτι ἐπωφελῆθέντες τῆς εὐνοίας ἑνὸς ἐξωνημένου βασιλέως καὶ ἀναλαβόντες τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1915 μέχρι τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1917 μικροῦ δεῖν κατεπόντισαν τὸ σκάφος τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, ἂν μὴ ἀνεπήδα εἰς τὸ μέσον καὶ δὲν ἥρπαζεν ἀπὸ τὰς μαύρας καὶ ἀνκάνους χεῖρας των τὸ ἡθελιον ὁ δεξιὸς οἰακοστρόφος τῶν τυχῶν τοῦ Ἔθνους ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ;

Ἀλλ' ἂν αὐτοὶ δὲν τολμοῦν νὰ παρουσιάσουν τὰ μικρὰ ἀναστήματά των, ἂς μᾶς εἴπουν ἐπὶ τέλους ποῖοι εἶνε οἱ ἄλλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸ κῦρός των καὶ τὴν ἐπιβολήν των καὶ τὸ γόητρόν των καὶ τὴν ἱστορικὴν φήμην των θὰ διαμορφωθήσουν τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τοὺς Φιλελευθέρους ;

Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν τὰ πρόσωπα, διότι οὐδαμοῦ εὑρίσκομεν τοιαῦτα, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν τύχην του ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ἂς ἐρωτήσωμεν τὴν ἀντιπολίτευσιν.

Ποῖον ἐπὶ τέλους εἶνε τὸ πολιτικόν σας πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ἀντιτάσσετε εἰς τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τῶν Φιλελευθέρων ;

Κάτοτε ἄφθονος χύνεται ἡ μελάνη εἰς τὸν ἀντιπολιτευόμενον τύπον, οὐδαμοῦ ὅμως εὕδαιμον διατυπούμενον καὶ ἀναπτυσσόμενον ἓν πρόγραμμα ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς πολιτικῆς. Διὰ νὰ γνωρίζῃ ὁ λαὸς τί ζητοῦν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ καὶ κατὰ πόσον τὸ πρόγραμμά των πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ ἐθνικὰ καὶ τὰ λαϊκόσυμφέροντα καλύτερον ἀπὸ τὸ ἐφαρμοζόμενον σήμερον τοιοῦτον ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Βενιζέλου.

Ταῦτα λέγοντες δὲν λησμονοῦμεν ὅτι τὸ ἀρτιγέννητον Σοσιαλιστικὸν Κόμμα ἔχει ὁμοσιεύσῃ ἐπὶ τῇ πρώτῃ Μαΐου τὸ σοσιαλιστικόν του πρόγραμμα.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν θὰ μᾶς ἀποσχολήσῃ, διότι οὐδ' αὐτοὶ οἱ ὀπαδοί του πιστεύουν ποτὲ ὅτι γινομένων ἐκλογῶν θὰ ἀναδειχθοῦν νικηταὶ καὶ θὰ κατλάβουν ἀρχήν, ἀφοῦ οὐδαμοῦ τῆς Εὐρώπης κατώρθωσαν ἀκόμη οἱ σοσιαλισταὶ νὰ δημιουργήσουν τὴν πολιτείαν, τὴν ὁποίαν ὡς ἐπαγγέλλονται καὶ τὴν ὁποίαν ὡς ἐπιδιολογίαν οὐδεὶς δύνανται νὰ ψέξῃ.

Καὶ διὰ τοῦτο ἀποτεινόμεθα πρὸς τὴν λοιπὴν χορείαν τῶν ἀντιπολιτευομένων καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ζητοῦμεν νὰ ἀπαντήσουν εἰς τὰ ἐρωτήματά μας, διότι αὐτοὶ προπονοῦνται νὰ ἀρπάσουν τὴν ἐξουσίαν τῆς χώρας.

Ἀλλὰ πόσον οἰκτρῶς ἀπατῶνται.

Δὲν εἶνε πλέον Ἑλλὰς, τὸ ταπεινὴν καὶ ἐγνωρίζον, καὶ τὸ ὁ ποῖον ἐνέμοντο ὡς τιμαριούχοι, οὐδὲ οἱ Ἕλληνες εἶνε οἱ γνωστοὶ κουμπάροι καὶ ταπεινοὶ μεκροελλαδίται ἀλλὰ εἶνε Ἑλλὰς ἐκείνη, τὴν ὁποίαν οἱ Φιλελεύθεροι ἐδημιούργησαν, ἤτις ἀρχομένη ἀπὸ τὸ Ἰόνιον θὰ καταλήξῃ εἰς τὴν Προποντίδα καὶ τὸν Εὔξεινον καὶ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Μικρασίας καὶ τὰ τέκνα τῆς Μεγάλης ταύτης Πατρίδος, οἱ "Ἕλληνες τῆς σήμερον, σκέπτονται καὶ ἐνεργοῦν καὶ αἰσθάνονται ὡς πολῖται ἐλεύθεροι μὲ τὸν νοῦν ἀναγῆ καὶ τὸ φρόνημα ἀγνὸν καὶ τὴν συνείδησιν πατριωτικὴν ἀπηλλαγμένην τοῦ φυλοκρατικοῦ κομματισμοῦ καὶ τοῦ μικροελλαδισμοῦ, ὑπὸ τὸν ὁποῖον διεβίωσαν οἱ ἄνθρωποι τῆς κοκοζούσης ἀντιπολιτεύσεως.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠ' ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV

Αἱ φυλακαὶ τῆς Μυτιλήνης ἔχουν τοῦτο τὸ ἰδιαίτερο : Εἶνε μισαι. Μισαὶ μὲ δίκη τὴ σημαία τῆς λέξεως. Στὴν ἴδια φυλακὴ θὰ δῆτε τὸν λῃστὴ καὶ φονιὰ ποὺ εἶναι κατεδικασμένος εἰς θάνατο ἢ ἰσόβια δεσμὰ καὶ τὸν ὀνοματοδότη πολιτῆ ποὺ κατεδικάσθη εἰς 5 ἡμερῶν φυλάκισι. ! Τὸν ὁ πόδικον ποὺ κατηγορεῖται γιὰ τὰ πειφ βερα ἐγκλήματα καὶ τὸν προφυλακισμένον ποὺ κρατεῖται γιὰ μιὰ ἐλαφρὰν παρέβασιν στρατιωτικῆς διαταγῆ, ἐκελὴ ἔρεξε σφάγια ἀλ' τὴν Ἀνατολή! Στὸν ἴδιο διάλομο (ἐγὲ σταζλε) θὰ δῆ; μαζὶ μὲ τὸ ὁ σαρανταπόδες ποὺ ἔχουν φάγῃ τὴ ζοῆ μὲ τὸ κουτάλι, ἀλλὰ μικρὸ σοσιαλιστὴ; ἐγκληματίας (ἀνμπορῶν νὰ χαρακτηρισθῆ ὁν τέ τι ο) ἡλικίας μεταξὺ 10-14 τῶν! Σ ἠν ἴδια μάζα εἶνε ἀναπαρεμένοι κ ἀ ἄνθρωπ ο ποὺ δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέσι μὲ τὴν ποινικὴ δικαιοσύνη, ἄνθ ω τοι ποὺ ρ ο τιοῦνται μὲ ἐνταλματα τῶν κατὰ τόπου ταμειῶν διὰ χρέος πρὸς τὸ δημόσιον εἰς ἐ τεῖσιτικῶν παρεβάσεων εἴτε ἐξ ἐνοικίου ἐγκαταλελειμμένων Τουρκικῶν κτημάτων, τὸ ὁποῖον ὀδυνατοῦν νὰ πληρώσουν ἔνεκα ἀφ' ἑνὸς τῆς φ βειᾶ; θεμιτοῦ; ποὺ τὸ; κατέστριψε τὰ προϊόντα καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆ; χαγδαίας ἐξελέξεως τῶν γεγονότων, ἡ ὁποία ἐκατέβ σε τὰς τιμὰς τῶν εἰδῶν εἰ; μεγάλην δυσανολογίαν πρὸς τὸ ὁ ἐργκον μισθωμα. Ἐδικῶς γιατοὺς ἔρω ὅτι βρίσκονται, μῆνες τώρα σὲ φυλακὴ, διότι τὸ μὲν Ὑπουργεῖον ἀναγνωρίζει τὰ δικαιά των τοὺ; δίνει παράτασιν τῆς προθεσμίας, τὸ δὲ Γενικὸν Λογισθὴν σὰν νὰ εἶνε ἄλλο Κράτος ἐκεῖ διαφωνεῖ!, . . . ΑΛ' ἐπανέρχομαι. . . . . .

Ἐκτὸς τῆς ἀναμίξεως αὐτῆς τῶν διαφόρων κατηγοριῶν καὶ ἡλικιῶν, ὑπάρχει καὶ ἄλλο ἀνακάθαρμα σεβαστέρον: Ἡ ἀνάμιξις τῶν φυλῶν! Μάλιστα. Στὴν ἴδια φυλακὴ κρατοῦνται καὶ αἱ γυναῖκες! Μὴν τρομάξετε ὅμω;. Τὰ; χωρίζουν ἀπὸ τοὺ; ἄνδρα; αἱ σιδερένιε; κιγκλίδε; τῆ; πόρτα; καὶ τῶν παραθύρων. Τοῦτο ὅμως δὲν τὰ; ἐμποδίζει — τὰ; πειθ διεφθαρμένα; — νὰ πλησιάσ ν , νὰ προκαλοῦν. . . νὰ.....νὰ .....

Κ' ἐὰν ὑπάρ κανεὶς δίκη τὴν ἡμέρα σεβτάδε; καὶ βαμπλοχερε; καὶ τόσα ἄλλα, τὰ ὁποῖ; ἔτυ. Δὲ ἔχου περιδόσι τί; γνῶσιν τῶν τὰ μυθ ω . Ὑπάρχει μάλιστα συγκεφαλαιῶ; κεφάλαιο κατὰ τὴν ὁποίαν μιὰ κοπὲ φυλακισθέν μειτήζη τί; τὰς φυλακὰς Ἀθηνῶν ἔνεκα τῆ; σκανδαλώδου; διγυφῆ; ἐκ; .

Τι λέγουν αἱ Ἀρχαὶ γιὰ δλα αὐτό ; Εἶναι κανονικά ; Εἰ; ἀν συντελεστικὰ εἰ; τὸ νὰ ἡέρουν τὴν γαλήνην στὴν ψυχὴ τοῦ φυλακισμένου ἢ ἀπεναντίας τὴν ἐξαγριόνουν καὶ τὴν κάνουν ἀντὶ νὰ μετανοῆ, νὰ σκοῆῃ ἥνεται καὶ νὰ ὁμνῦῃ ἐκδίκησιν; Τὶ ποιοῦσι τὰ τῶν 10 ἢ 12 ἐτῶν, τὰ ὁποῖα εἶ ἀ ἀ τοῦ νόμου μας θεωροῦν ὡ: «ἐγκληματα συνοῖσθησι» τοῦ ποινικοῦ; ; Τὸ ὁποῖ; ὑπάρχει καὶ ἐ ἐ ιμένος ὡ. «Ἐὰν ἀνὰ νὰ φυλακισθοῦν, τί θέλετε νὰ σκοῦδιασυν μέσα στὸν σαφυμὸν ἐ; τὸν ὁ πεῖν τοὺ; ἔρρξεν ; Κὶ ἰδοὺ ἕνα πρόβ δειγμα : "Ἕνο τέσσο μικρὸ ἡλικίας 12 ἐτῶν ἀ ὁ τὴ Δήμνο ἔκαμε μιὰ κλοπή. Ἐ μεινεν ὀδόλκος ὅλο τὰς συνθήκας ποῦ ἄκαμβρο παρκαπάνω ἀπὸ 14 ἔτη, κάτσο τέλος καταδικασθεῖ εἰ; ἑνὸ, ἔτου; φυλάκισιν, ἀπελεῖ ἢ. Στὸ διάστημα τῶν ἑπτὰ μηνῶν ποῦ ἔμεινα ἐκεῖ μέσα, πολλὲ; φορὲ; ἔκαβα ἀφορμὴν νὰ μελετήσω τὴν ψυχικὴν κατάστασιν τοῦ παιδάριου, αὐτοῦ. Δὲν ἐμπρω πῶ; ἤταν, ὅταν μπῆκε στὴ φυλακὴ. Ἐγὼ ὅμως τὸν τὴ ἐ τεῖσε πειὰ κατηρτισμὸν ἐγκλημάτων.

Ἡ φυσικὴ εὐφυΐα τὴν ὁποίαν εἶχε, καλλιεργηθεῖσα τόσοῦ μῆνας εἰς τὸ κακόν, δὲν εἶναι δυνατὸν πλέὸν νὰ χρησιμοποιηθῇ παρὰ ἐπὶ κα φ. Ἀτόδειξις ὅτι μετὰ τὴν ἀπολύσίν τ ου, κάτι τὰ κρατούμενος τοῦ ἀνέβασε νὰ σώσῃ ἄτου δεκαπέντε ὀρτῆμα; καὶ ὁ μικρὸς Γ.Β.Ρ.Ἀ. (ὡ; ἤταν τ. ὄνομ σιον Γοβρμᾶ; καὶ εἰ, τι ἀσόήματα) ἔκρινε «κλὸν νὰ τὲ; ἐσεβώσῃ καὶ νὰ μὴν ξηναγρίσῃ ! Δὲν θὰ περάσῃ ἕ ω πολὺ, καιρὸς ποὺ θ' ἀκούσουμε ὅτι ὁ δυστυχισμένος οὐδὲ κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Θὰ σκεφθῇ ἀμάγε τὴν σαγμὴν ἀνεμὴν ἡ Πολιτεία δὲ αὐτὴ ὁ ἤρξεν ὁ ἡ ἤλιός; οὐδουγὸς τοῦ ἐγκλήματος ἢ τὲν ἐγκληματῶν τυ ; Καὶ θὰ παρδειγματισθῇ ἄγε ; . . .

Ἐκὶ τοῦ τοιούτου συγχρωτισμοῦ νομίζω ὅτι αἱ Ἀρχαὶ πρέπει νὰ λάβωσι μέρος. Οἱ μικροὶ ἀ ρ μένων μαζὶ μὲ τὸ ὑ μεγάλου; πρεπαλεφοντα ἀσσοκία; ἀπὸ πρόξεις τὰς ὁποίας τὸ Κράτος ἔκε κεφθῆνον νὰ προλαβῇ ἐγκ . Ἡ ἀ ταξις γυναικῶν εἰ; τὰς ἀνδρικὰς φυλακὰς εἶναι πόξενος κακόν, τὰ ὁποῖα καθένας μπορεῖ νὰ φαντασθῇ, καὶ τὰ ὁποῖα ἡ καλὸς ἐνοσουμενη αἰδὼ δὲν ἐπιτρέπει νὰ γραφοῦν. Ἡ κατηγία τῶν ἀπορροπλοιῶν μαζὶ μὲ βαρυποινίτες γίνεται πρόξενος ἀπογοητεύσεω; εἰ; τὸ; μὲν καὶ εἰ; τοὺ; δὲ καὶ γενικὰ ἕνα ὑπερβάσιον μῖσος πρὸ; τὸ Κράτο; καὶ τὸ μέσος ὁ ὁ; εἰς πρώτην εὐκαιρίαν ἐξωτερικεύεται μὲ συνέπειε; πολλάκις τραγικά , καὶ τὸ παράδειγμα τῆ Βασιλλῆς δὲν ἔναι καθόλου μακρυά....

(ἀκολουθεῖ)

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

Θεσ)νίκη 18.— Ἀγγέλλεται ἐκ Σόφιας ὅτι, ἅμα τῇ ἀνακοινώσει τῶν ὅρων τῆς συνθήκης, αἱ περισσότεραι Βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες ἐξεδόθησαν μὲ πένθιμον περιθώριον. Κατὰ τὰς Βουλγαρικὰ; ἐφημερίδα;, ὅλοι αἱ κοινότητες τοῦ νομοῦ τῆς Σόφια; συνεκάλεσαν ἐν Σόφ σ ουνελληνηρίον κατὰ τῶν ὅρων τῆς συνθήκης. Συλλαλητήρια ἐπίσης διοργανώθησαν εἰς Τσαρμπρὸτ, τὸ ὁποῖον ἡ συνθήκη παρεχωρεῖ εἰς τὴν Σερβίαν καὶ εἰς τὴν Βάρναν, εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν 2000 πρόσφυγες τῆ; Δοβρουτσᾶ;.

Ὁ Βουλγαρικὸ; Τύπο;, ἄνευ κομματικῆς διαχρώσεω;, δ ἀσκοῦσται συνεπὸς κατὰ τῆς συνθήκης καὶ ζητεῖ ὅπω; ἡ Κυβέρνησις ἐπιδείξῃ τὴν ἐὐστάθειάν της ἀπέναντι τῶν Συμμάχων.

Τὸ πρόγραμμα τοῦ Οὐΐλσωνος, γρ ίφει ἡ «Ναρωντ», ὄργανον τῶν σοσιαλιστῶν ἐγγένησεν εἰς τὸ Βουλγαρικὸν ἔθνος ψευδεῖς ἐλπίδα; αἱ ὁποῖαι τὸ ἔπεισαν ν' ἀνοίξῃ ἀφοβω; τὰ σύνορά του παρὰ τὸ Νεοπροπόλεις. Ἡ προτεινομένη εἰ ἠνη ὁ ρμεῖ μόνον τοὺ; Συμμάχου, καὶ μᾶ, καταδικάζει εἰς ἀφάνειαν.

Ἡ «Ζόρα», δημοκρατική, γράφει ὅτι ἡ Βουλγαρία οὐδὲν διέπραξε σφάλμα καὶ ὅτι σφάλματα διέπραξαν μόνον οἱ Σύμμαχοι, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶνε κύριοι τῶν νεύρων των.

Ἡ «Ραντικάλ», ῥιζοσπαστική, διαμαρτύρεται, διότι ἡ συνθήκη, ἀφαιροῦσα ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν τὴν Μακεδονίαν, τὴν Δοβρουτσᾶν, τὴν Γκιουμουλτζίναν, τὸ Καραγάτς, μᾶ, ἀποσπᾷ καὶ τὸ τμῆμα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μᾶ, παρεχώρησεν ἡ Βερολίνειος συνθήκη.

Ἡ «Πέμπουετ» δημοσιεύει δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας; Δραγκέφ, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Βουλγαρικὴ συνθήκη δὲν θὰ εἶνε διαρκής, ὡ ἄδικος.

Ἡ «Πέμπουετ» συνιστᾷ ἐν τέλει ψυχραιμίαν, ἐλπίζουσα ὅτι ἡ Θράκη, διευνοποιουμένη, θὰ γίνῃ πάλιν Βουλγαρική, ἀρκεῖ νὰ μὴ λείψῃ ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ αὐτοπεποίθησις ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους.

ΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ

Ὡ γνωστὸν ἡ Κ βέγνησις ἀνέθ.σε πρὸ, τὸ ὀ ιστερεῆ νομοδαθῆ συμπλοιήμα; κ. Ν. Ἠλευθερᾶδη , νομικὸν σύμβουλον τῆς Ὑπάτη, ἐν Σιάτῃ Ἀρμοσιείας τὴν μετάφρασιν τῶν Ὀθωμ. Νόμων καὶ τὴν μελέτην τῶν διομολογήσεων.

Περὶ τοῦ ἔργου τούτου ὁ κ. Ν. Ἠλευθ ιάθης ἐν συνεντεύξει πρὸ, Ἀμυρ.ιεῖν συνάδελφον τὴν ὁποίαν καὶ ἀναδημοσιεύομεν, εἶπε τὰ ἑξῆς :

—"Οσον ἀφορᾷ τὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς μελέτ ν τῶν διομολογήσεων, αὕτη ἀπὸ εἰκοσιημέρου περ.που ἔχει τερματσεῖ τὰς ἐργασίας τῆς. Πάντα τὰ μέλη τα ἀποτελοῦντα τὴν Ἐπιτροπὴν, ἐφ ιστιμήθησαν ἕνα μετὰ πάσης προθυμίας, παρ ασχοῦσι τὴν ἐπισημονικὴν συμβοὴν των πρὸς διαφ ώτ ιν τῶν διεφόρων ζη η κατ ων, τῶν συνδιομτνων με τὰς διομολογήσεις. Πρὸς δίλως νομ ζω καθήκόν μου νὰ ἐκφράσω καὶ δημόσ α τὰς εὐχαριστ ας μου. Ἀλ ζητήματα ὅμως τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς διομολογήσεις δὲν εἶνε ζητήματα λυθέντα διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς συζητήσεω;, εἶνε ζητήματα μᾶλλον πολιτικῆ , ἀνεξαρτ ρνεία τῆς Κυβέρνησ, ὁ ἀντικειμενικὸ; ὅ τι σκοπὸ ἡ; συστάσεω; τῆ; Ἐπιτροπῆ; ἦτο νὰ μελετήσῃ αὐτὴ καὶ ἐκθέτῃ καὶ διαφωτίσῃ ἡ.ἀ; περὶ τῶν διεφόρων ἀπόψεω, ὑρ ᾶς τὰ τοιοῦτον εἴδους ζητήματα τὴν σήμερον ἐμφανίζουσι ἐν τοῖς πρ ατμασι δυναμεθ δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ ἀντικειμενικὸς οὗτος σκοπὸ; ἐπετεύχθη θαυμάσια.

"Οσον ἀφορᾷ τὴν ἑτέραν Ἐπιτροπὴν τῆ; μεταφράσεω; τῶν νεωτέρων Ὀθωμανικῶν Νόμων, τὸ ἔργον ταύτης ἦτο πρ ατμασι κολοσσιαῖον, διότ ἡ Τουρκία, ἀπὸ τ.ῦ Σ ναγματικὸ, καὶ ἐξῆς ἦτοι ἐντὸς μιᾶ; περίπου δεκαετίας, ἔχει δημιουργήσει τοσούτου νόμου;, ὅσους δὲν εἶχε νομοθετήσει ἀπὸ τῆς ἱδρύσεω; τοῦ Τουρκικοῦ Κράτου;, μέχρι τῆ; ἀνακηρύξεω; τοῦ Σ ναγματ ος. Ἐδυσκολεύθ κοτὲν πρὸ ἀχανοῦ; πελάγου; νομοθεσιῶν, ὅπερ ἔκρεπε πάντω; ἀσφαλῆς καὶ διπλὴ ἀσφάλεια, δυναμεθ ζε τὴν σήμερον πλέον νὰ εἴπωμεν ὅτι, ὀλιγ τχῆς καὶ καθήκόν προ χωρεῖτ ς ὑπνήφ ων καὶ διπλεύσ ωμεν τοσοῦτ ν ὀλίγ χρονικῆ διαστήματ τὸ ἀχανὲς τοῦτο πέλαγος καὶ νὰ ἐλλιμενισθῶμεν εἰς ὅμο ν ἀσφαλὲς ὅπου νὰ ἀγκυροβολήσωμεν. Ἀλλ' ἀν τοῦτο κόπων κόπων καὶ ἀγώνων.

—Ἡ πρωτεβουλία τῆς συστάσεω; ἀφορτ ν τοῦ Ἐπιτρ ποῦ καὶ ὁ κόπος ἀφ ὁ ἐκαιοδοσίας ἔκατῆς τούτων ἀνήκουσι, εἰς τὴν Α. Β. τὸν Ἀρμοσιεῖν τῆς Ἑλλάδ ς κ. Σ ρτιδᾶρ, ἐστ ἀπεδεχθῆ ἀμέτ ; ἀν ἐ ρ ν ν ν

λέσουν τὸ ἔργον ὅπου ἐπείλουν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πολέμου, ὅτε ἠθέλησαν νὰ πάρουν ἐπὶ μακρὸν, ἡμέρας ἀδιακόπως, ὄχως νὰ ἀντιστατοῦσιν. Ἀλλὰ καὶ ὀπὸ τὴς παρούσας συνθήκας, δὲν ἔβλεπον τὴν ἀνάγκην τῶν ἀγγλῶν ἀντιπαταστάσεων, ὅπου τὴν ὁποίαν συνηγόρευον πολλοὶ ἐκ τῶν ἄλλων στρατηγῶν.»

Κατὰ τὸς μεταξὺ Ἀὐστεντερφ καὶ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Ἀντελεκτοῦ τοῦ Στρατοῦ συνέβησε; ἐγένετο λόγος ἀλληλοδιαδοχῆς περὶ τριῶν σημείων τῆς γραμῆς ὅπου θὰ ἐγνετο ἡ ἐπίθεσι. Τὸ πρῶτον ἦιο μεταξὺ Ὑπρ καὶ Λὶν. Ἀλλὰ διὸ τὸ σημεῖον τοῦτο παρετηρήθη ὅτι οἱ Σόμμαχοι ἦσαν πολὺ ἰσχυροὶ ἐκεῖ, ἀφ' ἑνὸς ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους, ἦτο ἀβέβαιο. Δεύτερο σ.ν.; ἐγένετο ὅπως τὸ στρατεύματα ἐπιτεθοῦν ἀμφοτέρωθεν τοῦ Βερνὲ, ἀφίνοντα κατὰ μέρος τὸ φρούριον. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐπίθεσιν ταύτην παρετηρήθη ὅτι θὰ ὠδήγει εἰς χάσμα ὀχενὴν καὶ ἀτομόλων. Διὰ τοῦτο ἐξεύρη ἡ ἀφιερέρια τοῦ Σὴν Κὶντὲν, ὅπου ἐ ἀντιστικοὶ δυνάμεις ἦσαν ἀσθενέστεραι. Τὸ σχέδιον τοῦ Ἀὐστεντερφ ἦτο νὰ χω.ίσῃ ἐδῶ τὸς γαλλικὸς ἀπὸ τὴς ἀγγλικὸς δυνάμεις καὶ νὰ ἀποθῆσῃ τὰς τελευταίας τούτας πρὸς τὴν θάλασσαν.

Ὁ Ἀὐστεντερφ λέγει ὅτι τὴν 18ην καὶ 19ην Μαρτίου δύο ἄνδρες τοῦ λόχου τῶν ὁμοβόλων χαρακωμάτων ἠμπόδισαν πρὸς τοὺς Σομμάχους τὴν ἐπίφοβόν τῆς ἐκβάσεως τῆς ἐπιτυνόσης ἐπιθέσεως. Ἂν δὲν συνέβαινε τοῦτο βεβαιοῦ ὅτι οἱ Σόμμαχοι οὐδεμίαν θὰ εἶχον πληροφορίαν μέχρι τῆς τελευτάς στιγμῆς περὶ τῆς ἐπιθέσεως. Ὁ Ἀὐστεντερφ εἶνε ἐπίσης βέβαιος ὅτι οἱ Σόμμαχοι ἐν εἶχον ἀντιληφθῆ τὴν συγκέντρωσιν 40 ἢ 50 μεραρχιῶν ὀπισθεν τῶν γραμῶν καὶ ὅτι οἱ ἀφρούροι τῶν Σομμάχων διετέλουν ἐν πλήρει ἀγνοᾳ τῆς μετοφορᾶς ἀπείρου γερμανικοῦ ὁλικοῦ εἰς τὴν γραμῆν. Ὁλοσῴτετα αὐτὴ εἶνε ἡ γνώμη τοῦ «διότι ἄλλω τὰ ἀὐτικά μέτρα τῶν Σομμάχων θὰ ἦσαν ἀποτελεσματικότερα καὶ οἱ ἐχεδεῖοι τὸν θὰ ἐφθάνον ταχύτερον».

Ὁ Ἀὐστεντερφ διέθεσε τὸν γερμανικὸν στρατὸν ὡς ἑξῆς:

6η στρατιά... Ἀρμονιαί.

17η στρατιά... (φὸν Μ.ῆλκω)...

20 στρατιὰ ἀπὸ Μέβρ μέχρι τοῦ Ρεύματος Ὀμιτιὸν.

18η στρατιὰ (φὸν Χοῦτιε)... Σὰν Κεντέν.

7η στρατιά.... Ἀὶ Φ'ρ.

Ὅλως περιγράφει τὴν γερουανικὴν ἐπίθεσιν τῆς 21ης Μαρτίου ὁ Ἀὐστεντερφ δ δεν τὴν κλεῖδα τῆς ὅλης κατασταίσεως εἰς τὴν ἀποτυχὼν τῆς 17ης στρατιά. Αὕτη ἔφθασε μονον μέχρι τῆς δευτέρας συμμαχικῆ γραμῆς. Τὴν 17 στρατιὰ ὑπέσπη βλαυτὴς ἀπώλειας, λέγει ὁ Ἀὐστεντερφ, καὶ τὴν 25ην Μαρτίου ἦιο ἐντελῶς ἐξηντλημένη. Αἱ 2α καὶ 18η στρατιαὶ ἔδοσ.ν καλλίτερον, ἀλλὰ δὲν κατόρθωσαν νὰ προχωρήσουν πέραν τοῦ Ἀμιὲν.

«Ἡ μάχη ἐνηξήτην 4ην Ἀπριλίου. Ἠτὰν ἐν πεπονημένον κατορθωμὰ, καὶ ὡ, τοιοῦτον θὰ θεωρεῖται διὰ παντὸ ὑπὸ τῆς Ἱστορίας. Ὅτι οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Γάλλοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιτελέσουν, ἐπιτελέσαμεν ἡμεῖ, καὶ πότε ;; κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος τοῦ πολέμου.

Ἡ ἐπακολούθησα ἐπίθεσις εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Λὺ ἦιο διὰ τὸν Ἀὐστεντερφ μία ἀπογοήτευσις. Ἦτο συνέπεια τῶν ἀρχικῶν ἐπιτυχιῶν τῆς 21ης. Σεισμὸ ἡ ὁποία «ἐμάρτυρ ὑπὸ δυσμενὴ ἀέρα». Τὴν ἐπιτέσιν ταύτην συνέστησον ὁ πρίγκηψ Ροῦπερτ, θεωρῶν αὐτὴν ὡς τὴν κυρίαν ἐπιχείρησιν, ἀλλὰ χίρι, εἰς τὴν συμμαχικὴν ἀντίστασιν ἱκανοποιητικὰ πορά τὴν τέλειν ἦν τὰ γερμανικὰ στρατεύματα κατήγγον ἐπὶ τῶν Ποστεγκὲ.ν. Ὁ Ἀὐστεντερφ δικαιολογῶν τοῦτο, λέγει ὅτι τὰ συμμαχικὰ πολυβόλα ἦσαν καλὰ ἐβαλέμενα εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὅπου τὰ ἀντιτιθέμενα στρατεύματα δὲν ἦσαν ἐχεμαρρῶν στρατόμετα» καὶ συχνὰς ἔχανον τὸν καιρὸν των δοὶ τὴν ἐξόρεσιν τοσρίμων.

«Τὰ στρατεύματά μας λέγει ἐπολέμησαν καλὰ; ὀλλὰ τὸ γεγονὸ, ὅτι μεραρχίαι τινὲς, προφανῶς πορέλειψαν νὰ ἐπιδείξουν κλίσιν πρὸς ἐπίθεσιν εἰς τὴν ἀεδάδα τοῦ Λὺ: ποιεῖ τὸν τρεῖν εἰς πολλὸς σκέψεις. Ἀφ' ἑνὸ ου ἡ ἀποφόλησις τῶν στρατευμάτων κέτ ἐξ κυκεσεόλεων πρεμηθεῖσαν, κεθ' ὃν χρόνον ἄλλα στρατεύματα δ ισοθεν ἠρχόθετο εἰς τὴν ἐξόρεσιν τοσρίμων, κοπιούργουν σοβ.ρὸν ζήτημα. Τοῦτο ἀποεάλυε τὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἀπελέκνεν χιλιομέμην τὴν πεισθαρχίαν. Ἡ ἐλλειψις τῶν παλοιῶν ἀξιωματικῶν μα., τίνες εἶχον ἐκπαιδευθῆ ἐκεῖ ἀπὸ ὀχ ἀπὸ στρατὶ βαθέως ὀσοῦηθῆ. Ἐπίσης ἀπιτέλουν τὴν ἀφεγγοναῖον λιθον τῆς ἠθικῆς: ἰσ.ὸς τ ὃ στρατοῦ μας. Ἐκεῖ πλέον κατὰ τὸ πρῶτον ἡμιον τῆς πολεμικῆς περιόδου τὸ Ρὶ.ἰ.σὰν εἶχε κατοστήσει τὸς κοπτικὰ διατόξεις τῆς πειθαρχίας ἐπιεικεστέρας. Οἱ δι.ιοηταὶ οἱ ἀεὐθυνσεν δυὸ τὴν διατήρισιν τῆς πειθαρχίας ἐν τῷ στρατῷ δαβῆλλοντες μόνον κείς αὐτοηρὰν φυλάκισιν ποινὴ ἡ ἡς οὐδέποτο ἐξετελέετο. Ἡ χαλάσωις των ποιτικῶν διατάξεων πιθανῶς νὰ ἐδικαιολογεῖτο ἐκ τῶν περισσόσεων ἀλλ' ἀπεδείχθη κατοσ.ερπτική. Ἀὶ σωγκὶ ἠμνηστεῖται ἐπίσης ἐπιβεβῶς ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν. Ἡ Ἀντάντ ἀνομφιβόλως κατώθωσε πολὺ περισσότερα μὲ τὰς σημαντικὰς αὐσιηροτέρας πωνὸς τὸς ἐπβαλλεν ἐπὶ τῶν ἀπειθάρχων. Ἡ Ἱστορία θὰ ἐπῆ ἀληθεία ἐὲν ἐπιεξέταση ἀμφιβήτησιν.»

(Ἀκολουθεῖ)

ΔΗΛΩΣΙΣ

"Ἐφθασεν καὶ πολοῦ τὰ ἀντρέλεια διὰ ὀ)ομόν μου Ἀμερικανικῆς προσεὐεσεως τῆς Ἑταιρείας Asiatic Petroleum Company Ltd μὲ σῆμα «Ἥλιος», ὁρίσας ποιοτηρ. Διὰ πλέονος πληροφορίας ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸ Γραφεῖον μου κείμενον ἔναντι τοῦ Τελωνείου.

14—15 *Ε. Μ. Σουρλάγκας*

ΤΑ ΑΟΡΓΟΡΜΙΑ τῆς Σμύρνης ἤθασαν εἰς τὸ *Πιτέλλη καὶ Σαλβαγᾶ.*

ΔΕΛΤΙΑ

Η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους; διὰ τὸ, πολιτοεύθυνας; /ξ "Ἀμερικῆς Ἕλληνας καταδεικνύει πόσην σημασίαν ἀποδίδει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο.

Πολλαὶ χιλιάδες, ἡ χσαν νὰ ἐπανακάμπτουν ἐκ τοῦ Νέου Κόσμου, ὅπου συνέφερον ἄλλοτε πρὸς εὕρεσιν τύχης.

«Ἀλλ' ἡ τύχη ἐν "Ἀμερικῇ δὲν ἔχει πλέον θέλγητρο, κρίσις δὲ δεινὴ ἐνέσκηψε κατὰ τῶν ἐργαζομένων τάξεων καὶ μάλιστα τῶν ἀλλοδαπῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡ. Πολιτειῶν διὰ πολλῶν μέτρων ἤρχισε νὰ κλεῖῃ τὰς πύλας.

Καὶ ἐκ τούτου ἐγεννήθη τὸ φεῦμα τῆς παλιννόστησεως.

Καὶ γεννᾶται τοῦτο ζήτημα.

Τὶ θὰ κάμουν τόσοι χιλιάδες: ἐργατ—«ῶν χωρὶς εἰς τὴν Ἑλλάδα; Θὰ εὕρουν ἄ.ά γ' ἐργασία; καὶ ἐργασσῶσιν;

Ἡ Κυβέρνησις; ἐν τῇ πατρικῇ τῆς; μεριμνᾷ δὲν ἐλεινεν ἀδιαφορος, ἀλλ' ἀνετέθη πρὸς δόλου; τοῦ Νομάρχας τοῦ Κράτους ἐξετάζουσα ποῦ ὑπάρχει ἔλλειψις, ἐργατικὼν χε ῶ, εἰς ποῖ τὶ ἐπαγγέλματα καὶ βιοτεχνία, πα μαν εἶται ἡ ἔλειψις; καὶ ἄν ἐπίκεται ἡ κατασκευὴ δημοσίων ἔργων μέλλουσ' νὰ ἀπασχολήσῃ ἐργατικὰς χεῖρας.

Τὸ ζήτημα εἶνε σπουδαιότατον καὶ διὰ τοῦτο ἀξίζει νὰ ἐφαλνῶῃ τὴν προσοχὴν πάντων ἐπισήμων καὶ ἰδιωτῶν, διότι εἶνε ζήτημα κοινωνικόν. Τούτου δ' ἕνεκα καὶ ὁμοσιεύομεν τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργεοῦ, ὡ, ἔχει, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπ' αὐτῆς ἐκτενέστερον.

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ

τῆς Ἰταλικῆ Βουλῆς ἀνεὶ ὡ ἀ ἠλοιπὴ τὸ ζήτημα τοῦ Φιοῦμε, μὲ ἀπὶ ν τ ... πλέκει ἀνοιν πεισοτέρων. Ἀιδὶ ἀφῆκε τὸ πεδίον ἐλεύθερον εἰς τοὺ ὁ.ιοῦν. τοῦ Νὶ' Ἀνοὐντσο καὶ μὲ τὴν ἐνιόσιον τῆ, ἐπιφυφτνεῶ, δεδομένου ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ν τα ἐλε.ὶ ἔτι δυνατὸν νὰ μετοχρισοῦῃ κατ' αὐτὸν ἔκεινο ἐν τ μέτ.ον, πρὶν ἢ διὰ τῶν ἐκλογῶν ἀποφανθῇ ὁ λαός.

Ἡ διάλυσις ὅμω; τῆ. Ἰταλικῆ; Βουλῆς εἶνε κατὰ πάσαν πιθανότητα ἕνα κόκκο πολιτικὸ πολὺ ἐπιτυχημένον. Διότι ἀφ' ἑνὸς μὲ διαιωνίζει τὸ ζήτημα καὶ ἀναγκάζει τοὺ ἄλλους νὰ συνηθίζ ὦν μὲ τὴν ἰδέαν τῆ. Ἰ ιαλικῆ; κυριαρχίας; ἐπὶ τοῦ Φοῦμε καὶ ἀφ' ἑτέρου δικαιολογεῖ τὴν ἀδιάλλακτον τῆ Κυβερνήσεω; κατὰ τὼν ἐ ἐαυοστατῶν.

Τὸ δὲ κάμη ἀ.ά γε ὁ Σόνιν βλέπων ὅτι μὲ τὸ εὕρ ἐ, τοῦτο τέγνασμα λύεται τὸ ζήτημα de facto ἐναντίον τῆς ἰδικῆ. τοῦ γνώμη. ; Θὰ ἀνεοῦῃ νὰ ἀναμείῃ μέχρις οὗ ἀποφανθῇ ὁ Ἰταλικὸς λαὸ; ; Καὶ ἂν ὅμω; ἀποφανθῇ ὑπὲ; τοῦ προεδρικοῦ ματο; τοῦ Νὶ' Ἀνοὐντσο, ποῖτ Κυβέρνησις Ἰταλικὴ θὰ τοὺ.ῆ ἢ κτυπήσῃ τοὺ; σασσστά; διὰ νὰ ἐπιτρατήσῃ ἡ γνώμη τῆς Ἀμερικῆ; ;

Ἡ ἀὐφ βούλεῦα μήτω; τὸ ζήτημα αὐτὸ μὰ; παρστάσῃ πολλὰ; ἐκπλήξει;.

"Ἴσω; μάλιστα δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὰ ἄλλα Κράτη ὅπ τῶν ὁποίων ἡ Ἀμερικὴ ἐπβαίνει σήμερον τὰ; γνώμα; της διὰ τῆς οἰ ονομικῆς καὶ ἐπιστιτικῆς πιέσεως νὰ σκεφθοῦν καὶ ὁ; ἀμυνθῶσι κατὰ τὴ; νέας τύτης ὑποτελείας.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Η παλιννόστησις τῶν ἐν Ἀμερικῇ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Σπυρίδων ἀπέστειλε πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους τὴν ἑξῆς ἐγκύκλιον:

Τῆς συσταθείσης κατ' αὐτὴς Ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος τῆ παλιννόστησεω; τῶν ἐν Ἀμερικῇ μετανοιοῦν ἐπεγομένη, κατόπιν σχετι ῆ διατογῆς τοῦ κ. Πρωεδρου τῆς Κυβερνήσεω, νὰ φθόσῃ εἰς τὰ πορ σατά ης, παρακαλεῖσθε δπω: ἐνεργεστοῦμενοι παρόσχητε μετὰ εἰ ῆς ἐ ευνιν, εἰς τὴν ἐ ετῶν μελῶν τῆ: Ἐπιτροπῆ; Τ.ηματίζ χν τοῦ ἐν τῷ καθ' ἡμῖ, Ὑπουργείῳ τμήματο; συνετπρισμὸν καὶ κοινωνικῆ, προνοίας κ. Σοφοκλῆν Φ.ρμακίδην τὰ; ἑτομένα; πληροφορία;:

1) Ἐὶν ὑπάρχῃ ἔλλειψι; (καὶ τίνος ἀριθμοί) ἐργατικῶν χειρῶν καὶ βιοτεχνῶν ἐν τῇ ὑμετέ.ᾳ περιφερ.ᾳ.

2) Περισσεμένη; τοιαύτης ἐλλε'ψεω, ἐς ποίας εἰδικῶ, βιομηχανίας, ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ οἱ αὐήποτε βιοτεχνικὸ ἐπαγγέλματα συμβαίνει τοῦτο. Ἐπαρκείας βεβαιωμένης ἀπαρτέτητον πάντως νὰ σαφηνίζηται, ἀ- ῆ ταιαύτη ἐπάρκεια εἶναι ἴσω- καὶ ὁ ἠ, ὡ; ἐκ τῆς τυ.ὸν προσωρινῆ σκοπευόσεω: προσφύγων ἢ ἠ ἀναχωρήσ; ἐργατῶν ἕνεκα τῶν δημιουργηθεσῶν ἐκ τοῦ πολέμου περιστάσεων καὶ ἀ ἠ ἐπιλιμῆ ος τοὺς ἐστιν ἡ ἔλλειψις ἐργατῶν καὶ βιοτεχνῶν εἰς τὰς πόλεις σ.ρβαίνει νὰ παρτηρῆται μόνον ἔ ειν τῆ. ἐξακολουθούσης εἰσέτι ἐπιστρατεύσε.ω. ἐὲν θὰ ἐπρόκειτο ὅμω; περὶ ἀπελῆ. ἐλεύθερω. καὶ μετὰ τὴν συντέλεσιν ταύτη;.

"Α μὴ παρορθῇ ἐν τῇ ἐκτιμέσει τῶν ὀ.ῶν ὅψει δυῶν ατοιχείων, ὅπως ληφθῇ ὑπ' ὄψη καὶ τὸ ἐνεχομένως ἐπιτιμένον ἐκτελέσεως ἔργ.ν ἐν τῇ ὑμετέ.ᾳ περιφερείᾳ δημοσ.ον, δημοτικῶν ἢ ἐργαληφῶν σημαντικῶν πρ' ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων οἱ ὁπ.ίοι θὰ χρεισασθοῦν ἐργατικὰς χεῖρα:. Περὶ τοῦ τέλους τοῦ τῆς ἐκτίσσω τῶν ἔρ.ων τούτων παρακολοῦμεν νὰ γίνηται συνεχ.ρμὲ.ω μνεία.

"Ἡ σταιρι-ῆ ἐξέτασις τοῦ ὅλου θέματος ἀπαιτεῖ ὅπως παρὰ τὰς ἀντιλήψεις των ἐ- ργοδοτικῶν κύ.λων (βι μηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν συλλόγων, συντεχνῶν τῶν ἐαγγελματικῶν κτλ.), παρε θενται καὶ οἱ τῶν ἐργατικῶν τοιούτων (π. χ. τῶν ὑπαρχουσῶν ἐργατικῶν ὁ γανεσεω.)

Τὰς παρὰ τῶν διτφῶν πηγῶν παρεχομένας πρὸς διερίβασιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖο πληροφορίας πρ.μαλοῦμεν ὅπω: συνοδεύῃ εἰ δυνατὸν καὶ ἡ ὑμετέ.α ἐπ' αὐτῶν κρίσι, ἡ ὁποία θέλει εἶ.αι λίαν πολύτιμος πρὸς συνεργασίαν ἀσφαλῶν πορ σάτων ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐ ευνομένου θέματος.

Ἐὐτέλον δὲ θὰ ἦ ε ἐὶν εὐ ρεστοῦμενοι ἠθλατε ἐκλιφθῇ ἡ; τὸ ε.ικὰ; ὅπω; καὶ γενι ὥτερον διατυπωθῇ τὰ; ὑμετέρα; παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς μεταναστευτικῆ κινήσεω; ἐν τῇ ὑμετέ.ᾳ περιφερε.ᾳ ἐν συναφεῖᾳ πρὸς τὸ ἐπὶ τάκτης κ.ρίων θέμα, τῆς κατ' ἀρχὴν ἐκ μέρ.υς τοῦ κράτους, ἐνθαρρύνσεω; τῆς παλιννοστήσεως τῶν μετανα.τῶν καὶ τῆ: σκοπιμοτέρα; διεργανώσεω; τῶν κατ' αὐτὴ;, ἄνεν χρήσιμα θέματα εἶνε ἐξηκριβωμένοι πληροφορίαι περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐπαγγέλματο; τῆ: οἰκονομικῆ; κατ.ιστάσε.ω. καὶ τῆς ἀγρεια.ῆ; τοιαύτης τῆς ἐγκαταστασεω; τέλος τῶν τελευταίων; αὐτ βούλοις ἐπανακαμπτόντων μετανα.τῶν.

Χάρν τῆς ταχυτέρας πολυ.ερεστέρας καὶ ἐν γένει ἐντελεστέρας διεξαγωγῆς τῆς μελέης παρακαλοῦμεν ὁ κ. ὁσῃ ε εἰς τὴν παρούσ.ν τὴν δυνατὴν εὐ.υτε.ᾳν δημοσιότητα, ἵνα τὸ κ ινὸν, ὁ τύπος, οἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ καὶ οἱ ἀ ν ισοδήποτε ἐ.διαφερόμενοι λάβωυν τὴν ἀ ιμόζουσαν ἀφορμὴν καὶ ἀσχοληθοῦν σ.ε.ικῶ; εἰσ/ρονντε; τὰ φῶτά των εἰ; τὴ; ζήτησα, ἡ ἐπὶ τοῦ ὁποίου πολιτικὴ τοῦ κράτους πρὸς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην κατ.ύθυνσιν προσ.ίσται, ὡ; εἶναι προφανὲς νὰ ἔχῃ ἐξαιρετικὴν σημασίαν.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. Σπυρίδης

Περιοδεία Γεν. Διοικητοῦ

Ἀναφορεῖ κατ' αὐτὰς εἰς Πεωμάμων ὡ; πληροφορεῖμεδα ὁ Γεν. Διοικητὴς Λέσβου κ. Χρυσοβιτσόνη.

Αἰμενικὴ κίνησις

Κατέπλεσε χθὲς ἐ ο ἀτμόπλοιον «Σπέτσαι» ἐκ Πειραιῶ;.

Ἔπίσης ἡ «Ἰσμήνη» ἐκ Σμύρνης διὰ Κυδωνίας.

Περιοδεία γεωπόνου

Ἐπέστεψε ἐκ τῆς; ἀνὰ τὰ διάφορα χωρία τῆς Νήσου μα; περιοδεία; ὁ βοηθὸς τοῦ Ν μογεωπόνου κ. Δ. Βερβαξόσσος.

Τὰ ἀργυρᾶ κέρματα

Μὰ ἀνακοινοῦται ἐπισήμω; ὅτι διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Μαΐου 1918 Διατάγματο; τῆς Γαλλικῆ Κυβερνήσεω, ἠ.ήσαν τῆ; κυκλοφορίας τὰ ἀργυ ᾶ κέ.ματα τῶν φρ γκων 2 καὶ 1 τῶν 50 καὶ 20 λεπτῶν, ἐφ' ὡ εἰκονίζεται ὁ Ν πολεω ὁ Γ' μετὰ ὀπφνῆ. Συνετὸς ἀ ταῦτα τὰ λοιπὰ ἀργυρᾶ κέρματα τῆς Ἀτλαντικῆς ἑνώσεω δὲν ἐλευθέρω νὰ κυκλοφο.ῶσι ἐν τῇ ἀγορᾷ καθόσον οἱ ἀρνούμενοι τὴν παραδοχὴν αὐτῶν εἰς τὴν πραγματικὴν των ἀξίαν ὑ.ερῶσι τὰς ἐκ τοῦ Νόμου συνέπεια:.

Τὰ ἑκατὸν κέρδη

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέθ.κεν εἰς τὸν οἰνοπνευματικὸν ἐπιθεωρητὴν κ. Γαλιτσάνον ὅπω; ἐνεργήσῃ ἐπιθεώρησιν εἰς διφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδο διὰ νὰ πεισθῇ ἐὰν ἐτηρήθησαν αἱ νόμιμοι διατυπώσεις κατὰ τὴν δήλωσ.ν τῶν ἑκατὸν κερδῶν ἢ ἐγένετο παραλείψις.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Δήθεν τῆς πόλεώ; μα; μετεβαίνων εἰς Πέραμον ὁ φίλος συνάδελφο κ. Κώστα; Μ σαρίδη;.

— Ἐπ σης ὁ κ. Δ. Γεωργακάη, πι ὁ ὁρος τοῦ ἐν Ἀθήναι; ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου, μεταβαίνων εἰς Κυδωνία;.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Οἱ ἀδ. Μ. Ἀξιώτου προσέφερον δρ. 250 ὑπὲρ τῶν ὀτιμάτων τοῦ πολέμου εἰς μνήμην τοῦ πατρο, των.

— Ἀπεφασίσθη ὁπὸ τῆς Διευθύσεως τῆς Ἀστυν μία; ὁ κατα.ρισμὸς διατιμήσεως τῆς κρεοῦῆ; καὶ τῆ; βιοῆς μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν τῆς ὀπαρχούσης ποσότητος τῶν ἄκω εἰδῶν.

— Ἐδδοιοῦῃ τὸ Ἐ ιμελητήριον Πειραιῶς ὅτι, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγὴ ὀλωκηρωθέντων ἐλαιῶν δια τὴν βιομηχανίαν ἐπετράη.

— Τὸ Ὑπουργεῖ ον τῆς Ἐθνικῆ; Οἰκονομ ας μελετᾷ τὴν τροποποίησι τοῦ νόμου περὶ ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων, ἐπὶ νέων ὅλως βάσεων.

—Ἀνεχώρησαν ἐκ Μασαλίαν ὅπω; μεταβοῦν καὶ παραστοῦν εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Ὀθωμανῶν οἱ κυβερνητικοὶ ἀντιπρόσωποι κ.κ. Σκφανιόπουλος, καὶ Σιντζόπουλος καὶ Κανταχουζηνός, τῶν βιομηχάνων.

Συγχαρητήριον

Θ ρμὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχὰς ἀπευθύνομεν πρὸς τοὺ, τόσον τολμησα ἀντολλάξαντας δακτύλιον ἀρρ.βῶνο, ἐὲν χαριτόβ υτον καὶ ὡρ.αν κόρην Ἀθηνᾶ, τῆς πατριαρχικῆς οἰκογενείας τοῦ κ. Ἰωάννου Π. Τα.ανκὴ ἐκ Γέρα, καὶ τὸν γνωστὸν μεγαέθμορον τῆς ἀγορᾶ μα, τὸν λαμπρὸν νέον καὶ καλὸν φιλον κ. Εὐστράτιον Π. Ἀνιω ἰου.

Τὰς εὐχόμεθα ταχεῖ ον τὴν στέφ ν 21)9)19 Π. Σ. Τ. καὶ Ε. Π. Σ.

Σύλλογος Ἐμπορουπαλλήλων

Κ.ιλοῦνται ἀ ὄντα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου εἰς Γενι-ὴν Συνέλευσι ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ χορ διδασκαλείου ». Ἀνέστη Κυριακοπούλου τὴν πρ σεχῆ Δευτέραν 23ην τρέχοντος καὶ ὥ.αν 8ην μ.μ.

1 2 *Ἐκ τοῦ Δ. Συμβουλίου*

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 2998 **ΑΘΗΝΑΙ 20 Σεπτεμβρίου**

Σοβαραὶ δηλώσεις τοῦ κ. Πόλκ

Ὁ «Ἀδιάλλακτος» δημοσιεύει συνέντευξιν μετὰ τοῦ κ. Πόλκ δοκ. ἀναφερόμενος διὰ τὸ ζήτημα τῆς συνθήκης εἶπεν ὅτι αὕτη θὰ κυρωθῇ ἐ. Οὐδείγκτων ἀλλὰ μετὰ τινων ἐπιφυλάξεων, ἄνευ ὅμως τροποποιήσεω ὑπὸ τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας πρὸ τοῦ τέλους τοῦ Νοεμβρίου.

Χωριστὴ εἰρήνη μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Γερμανίας

Συνεχίζων προσέθεσαν ὅτι ἐὰν ἡ Γερουσία δὲν κυρώσῃ τὴν συνθήκην, ἡ Ἀμερικὴ θὰ ὑπογράψῃ χωριστὴν εἰρήνην μετὰ τῆς Γερμανίας.

Ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν

Τηλεγραφοῦσιν ἐξ Οὐδείγκτων εἰς τὴν «Ματὲν» ὅτι συνεχιζομένης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν ὁ γερουσιαστὴς Μπόραχ ἐκ τῶν σφοδροτέρων ἀντιπάλων τοῦ προέδρου Οὐίλσωνος ἐπετέθη δριμύτατα κατὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τονίσας ὅτι αὕτη ἀντίκειται πρὸς τὸ δόγμα τοῦ Μονρόε. Προσέθεσε δὲ ὅτι ἐὰν ἀποδεχθοῦν ταύτην αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι θὰ περισπῶνται πάντοτε μὲ τὰς Εὐρωπαϊκὰς ὑποθέσεις.

Πότε θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν

Ἡ «Ζουρνάλ» γράφει ὅτι λόγῳ τῆς τελευταίας Ἰταλικῆς κρίσεως καθὼς καὶ ἡ παρατηρουμένη βραδύτη: πρὸς ἐπικύρωσιν αὐτῆς ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἰαπωνίᾳ αὕτη θὰ βραδύνῃ εἰσέτι νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ. Ἡ δὲ «Ἡχὼ τῶν Παρισίων γράφουσα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι μόνον κατὰ τὸν Δεκέμβριον ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ.

Ὁ Κεμὰλ θὰ διορίσῃ ἄλλον Σουλτάνον

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι κατὰ κυκλοφορούσας ἐκεῖ φήμας, ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ προσλαύνων μετὰ τοῦ στρατοῦ του θὰ καταλύσῃ τὸ νῦν καθεστὼς καὶ θὰ ἀνακηρύξῃ Σουλτάνον τὸν πρίγκηπα Σελὶμ υἱὸν τοῦ Χαμίτ!

Τουρκικαὶ ὁμολογίαι

Ὁ πρώην ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Ἀλῆ Κεμὰλ γράφων εἰς τὴν «Πεγιὰμ» ἐπιτίθεται δριμύτατα κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀποδεικνύων τὴν στάσιν της καὶ καταγγέλων ὁρισμένα; πράξεις αὐτῆς, δι' ὧν ὑποδείκνυε τὸ κίνημα τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ, καίτοι διαρρηγνύει τὰ ἱμάτιά της πρὸς τοὺς Ἀρμοστὰς ὅτι εἶνε ἐντελῶς ἀμέτοχος τῶν τεκταινομένων ἐν Ἀνατολῇ.

Ὑποστηρίζουν τὸ κίνημα καὶ ὑπουργοί

Συνεχίζων ἀναφέρει «ὅτι καθ' ἃ εἶνε ἐντελῶς ἐξηκριβωμένον εἰς τὸ κίνημα συμπράττουν καὶ δύο ὑπουργοὶ προμηθεύοντες εἰς τὸν Μουσταφᾶ Κεμὰλ ὅπλα καὶ πολεμοφόδια.

Τί θὰ προτιμοῦσε ὁ Τουρκικὸς λαὸς

Περαίνων ὁ Ἀλῆ Κεμὰλ γράφει τὰ ἑξῆς: «Ἡμεῖς θὰ ἐπροτιμοῦμεν νὰ περιτυλιχθῶμεν τὴν ἡμισέληνον ἐν εἴδει σαράνου, ἀντὶ νὰ περιφερώμεθα μὲ αὐτοκίνητα φέροντα τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ὡς συνέβη ἤδη ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Οἱ Βούλγαροι ἐξεκένωσαν τὸ τρίγωνον τῆς Θράκης

Τηλεγραφεῖται ἐκ Θεσ/νίκης ὅτι τὸ τρίγωνον τῆς Δυτικῆς Θράκης τὸ παραχωρούμενον ἀμέσως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξεκενώθη ἤδη παρὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ, ἀπομεινάντων μικρῶν τμημάτων αὐτοῦ. Τὰ τμήματα ταῦτα θὰ ἀποχωρήσουν μετὰ τὴν προέλασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Τὴν εἴδησιν σᾶς μεταδίδω μετὰ πάσης ἐπιφυλάξεως.

Ἐγκύκλιος τοῦ κ. Νίττη

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Νίττι ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς Νομάρχ